

je kaplan hudo zgovoren mož v družbi, ni ostalo to brez posledic. Dal je najprej za par litrov vina, potem še za par. Zidarjem in drugim delavkam je prišla ura za nebot. Bilo je pri delu tudi več deklet. Te je sili kaplani, naj zapojejo katero. Razgreti od vina, začno peti vsi vkljup; peli so pa hudo narodne pesmi kakor je tista: „Dekle plenice prat, pri bistrem studencu“ itd. Kaplan je dobro vedel, da biva na nasprotni strani bolana oseba (umrla je po tem dogodku za par dni); a vkljub temu je sili k petju. Menda je dalo kaplano najljubši osebi v imenu „korzingarce.“ Prišla je menda nalašč v trgovino, da kupi kaj malega; ker ji je bilo rečeno od kaplana, naj prisede, je to radovoljno storila. Pelci so tako dolgo, da ljudje, ki so to slišali, niso vedeli ali so bile pesmi ali kdo drug spušča take živinske glasove v svet. Okoličani, so se zgražali nad takim petjem in kričanjem, posebno, ko se je izvedelo, da je bil zraven g. kaplan. Bil je že precej natrkan in v tem izrazil marsikaj, kakor tudi to, da se bode prosil na drugo faro, da noče več hlapčevati ne fajmoštru in ne faranom. Ura je bila že pol desetih zvečer, ko se spravijo na odhod. Del družbe se razide domov, drugi del družbe pa gre z kaplonom ali bolje rečeno z „korzingarco.“ Pojoč pesmi pridejo do razpotja. Ona pa reče kaplangu, da naj gre ž njo, ker jo je strah, posebno pred materjo. Njemu se seveda ni mudilo domov, čravno je ura že pozna in dobre pol ure daleč na okrog, zato gre ž njo. Gre pa še neka druga oseba v imenu „kuharce“ iz mesta Gradca, ki je bila na počitnicah pri svoji teti. Ko pridejo tako do njene doma, obide navidezen strah g. kaplana in reče, da naj gre katera ž njim. Ker pa mati nobene ni pustila, je šla ona sama nekaj časa zraven. Kaj ne, dragi urednik in pa bralci ljubega nam lista, kako lepa je ta dogoda! A je žalibog resučna. Kaplan Kren si misli, da ni nič to napačnega. Če pa on zve, da si je peljal kateri fant dekle v krčmo in potem gre k njemu domov, pa razbija v razsaja po kanceljnu, da je strah gotovo vsacega, kateri je v cerkvi. Ali je to lepo, da je pomagal peti take nelepe pesmi nasproti bijavočega bolnika? Raje bi šel k njemu in ga tolazil v že skoro zadnjih trenutkih njegovega življenja. Čakali smo par nedelj, če bo res vzel slovo od svojih ovčic; ker pa je precej nabermal po fari pšenice, mu je menda upadel pogum, da bi se prosil drugam. Povem naj še nekaj, kar vzbuja vso ljudstvo v fari. Peljal se je predzadnjo nedeljo zvečer ob deveti uri na spoved v drugo faro sv. Andraža v občino Ljubljana. Pri njem pa je bila tisti večer „korzingarca.“ (Ona gre večkrat k njemu.) Bilo je pa njo strah samo doma, da bi se pripeljal on spet nazaj ali pa, da bi šla domov, zato se pa pelje ž njim dve uri daleč na spoved. Ona in voznik počakata zunaj, da opravi on svojo opravilo pri bolniku; potem se pa peljejo skupno nazaj. Med potom pa se pri-godi majhna nesreča (tako namreč govorje ljudje). Zvrnejo se v gozd takoj imenovani „črni luknji“. To pa ni bila še najtavečja nesreča, če se je to zgodilo, le to je grozno, da se je med tistim časom zbliskalo in strah je obšel pa ne voznika,

ki tega ni videl, kaplana namreč samega . . . Bojim se, da mi g. urednik ne prestrižejo s tisti dolgimi škarjami moj dopis, zato ga končam; le to naj še povem, da će se ne bo poboljšal g. kaplan, in bo ugajan večkrat take neslanosti, bom Vam in pa bralcem tega lista vsikdar poročal.

Faran.

Sv. Križ na murskem polju. Nedavno so se vozili naši „zvezzarji“, recte „oberklerikalci“ s svojimi ženskami k Jeruzalemu v neke gorice. Z njimi so bili nemški in slovenski pridigarji in katehetje ter bogoslovski profesorji, kot vodja vsega pa naš č. g. župnik. Tam se je pilo in jedlo in zopet jedlo in pilo, vmes pa prav pridno klestilo po poštenih ljudeh. Naš g. župnik pa je blage volje sprejemal informacije za nedeljske pridige. Kako ste se pa počutili v tej družbi, g. župnik? Potem, ko so se vsi dosita najedli in do grla napili izbornega Jeruzalemčana, so se peljali domov. Spotoma se je prispetila nekemu „oberklerikalcu“ nezgoda. Po Ljutomerju pa je neka znana ženska tako kričala, da ji je baje hotel redar že bladno prenočišče preskrbeti. Vi, g. župnik, ki po nedeljah tako gromovito udrihate proti pijancem, preklinjevalcem, obrekovalcem in oskrunjevalcem nedelj ter praznikov, posežite enkrat v vaš lastno stranko. Tam boste našli brez navodil dovolj gradiva za pridige. Povejte jim nekaj pri vaših tajnih zabavah! Kdo oskruni praznike, kakor vaši klerikalci, ki se na Bogu posvečenih dneh okoli vožijo in pijačujejo? Kako pa je bilo na Roškarjevem zborovanju, ko niste mogli predsednika dobiti? Tedaj ste pripravili za predsednika Vašega nadagitatorja, sebi in njemu v posmeh. Pač v sili vrag mušice zoblje, ali ta človek vendar ni zmožen politična zborovanja pozviti. O drugih klerikalnih neumnostih enkrat pozneje.

Faran.

Iz Amerike. Milwaukee, 25. sep. 1911. (Severna Amerika) Cenjeni gospod urednik! V Milwaukee ima „Štajerc“ že lepo število naročnikov in v vsakem dnevom se pač število novih več; vendar pa se redko kedaj sliši od nas. Zato bi jaz prosil malo prostora, da vidite, kako tisti, ki se štejejo k najbolj „narodnim“ in „pobožnim“, plačujejo storjene njim dobrote. Pred kratkim je odišel neki Š. A. K. iz Stopnega pri Makolah v staro domovino. Delal je tukaj 4 leta v Milwaukee Chair Co. Toraj 4 leta se je „Vorman“ mučil z njim in mu moral vsako reč razgovediti kot majhnemu otroku, medtem ko bi mu se ne bilo treba, ker je tukaj tacih, ki znajo nemški in angleški, na izbiro. Ali njemu se je mož smilil, in potpel je z njim. Sedaj, ko si je nekaj prihranil in šel domu, je ta surovež, mesto da bi se „Vormanu“ zahvalil za njegovo potprežljivost z njim, kazal fige in mu rekel par psov v obraz, katere se je v štirih letah naučil angleški. In par Slovencev, ki delajo tam, so se temu smeiali. Sedaj pa se povprašujejo in čudijo, kako da „Vorman“ ne sprejema več Slovencev. Bedaki, ali naj sprejema še naprej take osebe, ki plačujejo dobrote na tak način?! Ko bi ta le junak ne bil čisto bedast, bi se gotovo sramoval, a tako si misli,

da je storil veliko junaštvo. Z njim je šel tudi „Stari Amerikanec“, o katerem je „Štajerc“ že itak pisal. Vendar je spravil še prej svojega brata sem, da dela on zgago tukaj. Ta je še polni „Grünhorn“ in toži stare delavce, da bi jih spravil ob delo, seveda s pomočjo drugih, kajti sam se „nemre vüm zgüčati“, ker v Ameriki „nači gücijo“, kot pri Veliki Nedeli. Vendar prava dva sta odišla skupaj, in res je, da „gliha vkljup štriha.“ Čudno, da se taki junaki ne držijo gesla „Svoji k svojim“ in ne delajo samo po slovenskih tovarnah. Čudno, da se ta stari Amerikanec, ki je vendar tako naroden, ne boji za svojega brata, da bi postal nemčur ali celo Anglež. Kajti ni še celo leto tukaj, in že zna „yesser“ in „šur“, in to vendar ni slovensko. Prihodnji več.

Punklavi Hons.

Dama

391

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pega odstraniti ter mehko, nežno kozo in beli teint dobiti in obdržati, umiva se edino z
,Steckengärt“ lilijskim mlečnim milom (znamka „Steckengärt“) od Bergmann & Co. Tiskars a. E. Kos za 80 h se dobri v vseh apotekah, drozrijah, in trgovinah s parfumom itd.

Novice.

5000 kron nagrade razpisano je za tistega, ki bi mogel naznani ponarejalca 100 kronskeih bankovcev iz leta 1910 in 20 kronskeih bankovcev iz leta 1907. Taki ponarejeni bankovci križijo nameč v zadnjem času po Avstriji. Ponaredbe so prav izborne. Pozna se jih zlasti na tem, da se mastno svetijo.

Ruske razmere označuje slučaj morilca Bagrova. Kakor znano, ustretil je Bagrov ministru Stolypinu in je bil zato na smrt obsojen leta 25. p. m. v Kjevu tudi obešen. Delavci nopravili so ob tej priložnosti velike izgrede. Par sto delavcev je policija zaprla. Tudi mnogo hišnih preiskav je napravila, pri katerih je našla veliko število revolucionarnih oklicov. Zanimivo je to, da se še danes natanko ne ve, je li je služil Bagrov nazadnjaški „Ohrani“ ali pa revolucion. Preiskava je pustila mnogo nejasnega. Neki Kuljabko izpovedal je pri sodniji sledče o morilcu: Bagrov bil je od 1. 1906 naprej tajni agent kjevske „Ohrane“ (to je one krvolocene organizacije, ki deluje skupno s policijo proti ustašem). Bil je eden njenih najboljših delavcev. Vse njegovo delo je bilo izdajstvo. On je razne anarhistične organizacije izdal in vsled njega so bili njih člani v Sibirijo odgnani. Tako je padel vsled Bagrova voditelj anarhistov Taratuta policiji v roke. Razkril je razne fabrike bomb in Bagrov je napravil, da je bilo stotero ustašev obešenih in v Sibirijo odgnanih. Leta 1910 zapustil je Bagrov Kjev in se je tam šele 10 dni pred svojim umorom zopet pokazal. Kuljabki je takrat povedal, da hočeta dve osebi ministra Stolypina umoriti. Potem pa je šel in — ustretil sam ministru. Pač čudno! Tudi pred svojo smrtjo v očiglivi vislici ni hotel Bagrov povedati, kako je ta načrt v njegovem srcu dožorel. Po našem mnenju je slučaj Bagrova pač dokaz, da je v krvavi državi carja-batuške vse gnilo in da se porajajo celo v policijskih srčih ustaške misli.

Iz Spodnje-Stajerskega.

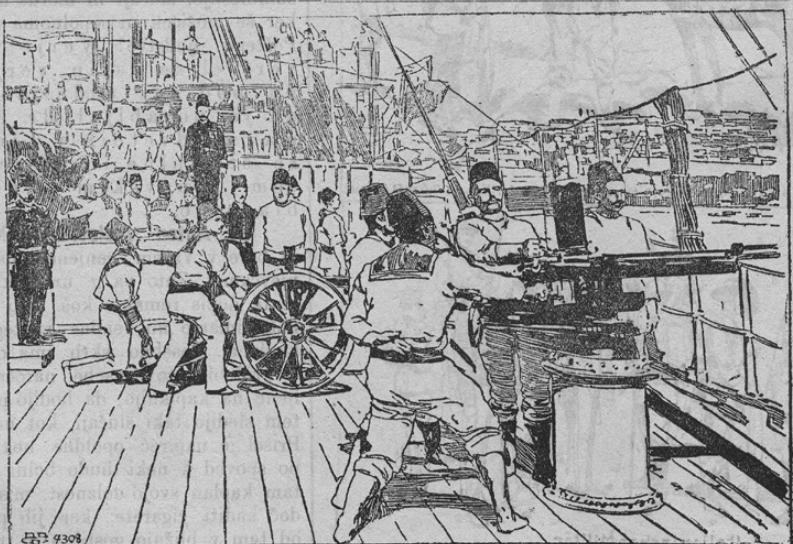
Letni in živinski sejni na Štajerskem.

Sejni brez zvezdic so letni in kramarski sejni; sejni, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejni, sejni z dvema zvezdicama ** pomenijo letne in živinske sejne.

Dne 14. oktobra v Brežicah (svinjski sejem). Dne 15. oktobra pri Sv. Lovrencu nad Mariborom*; v Ernovžu (sejem z malo živino), okr. Lipnica. Dne 16. oktobra na Planini*, okr. Sevnica; v Račah*, okr. Maribor; pri Sv. Lenartu**, okr. Slov. Gradič; pri Sv. Duhu v Ločah**, okr. Konjice; v Spielbergu**, okr. Lipnica. Dne 17. oktobra v Radgoni*; v Ormožu (sejem s ščetinarji). Dne 18. oktobra v Podsredi**, okr. Kozje; na Ptuju (sejem s konji, govedom in ščetinarji); v Vojsniku*, okr. Celje; pri Sv. Treh Kraljih, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Imenem (svinjski sejem), okr.

Od vojske.

Omenili smo že, da je turško vojsko prav izborno, čeprav ni vsele večnihi notranji preipi in križ turška mornarica moderno oborožena. Naša slika kaže turški parnički s svojo artiljerijo v boju. Mali parnički kanoni se sicer ne morejo meritri z velikanskimi topovi italijanske mornarice, ali prezreti se jih zlasti z ozirom na pogum turških vojakov tudi ne sme. Disciplina ne imajo turški mornarji izborni in verški fanatizem Muhammedancev ne pozna nobene bojavljivosti. Turške barke so bile od Nemčije kupljene in tudi mornarji so večinoma od nemških oficirjev vzgojeni.

Türkische Schiffsartillerie

Kozje. Dne 19. oktobra na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem). Dne 20. oktobra v Rogatcu (sejem s ščetinarji). Dne 21. oktobra v Sevnici**, v Brežicah (svinjski sejem); pri Mali Nedelji**, okr. Ljutomer.

Iz Škole se nam poroča, da neki Anton Greif prav nepotrebne opazke o tamоšnjih gasilcih dela. Tako trdi m. dr., da se požarniki v Školi zdaj sami po „Štajercu“ hvalijo in povzdigujejo ter da je bilo vse drugače, kakor se piše. Temu nasprotno izjavljam podpisani, da sem bil jaz sam pri okrajnem gasilniškem zboru v Školi, da sem sam opazoval izborno uspele vaje tamоšnjih vrlib gasilcev, ter da sem sam dotično poročilo v „Štajercu“ spisal. Kdor pa kaj drugača trdi, laže vedoma! Sicer pa so se vsi zunanjci požarniki, z okrajnim načelnikom g. Steudtejem jako laskavo izrazili o školski požarni brambi. Vsi smo bili veseli nad lepim uspehom. Vsa čast školskim gasilcem; tisti pa, ki o njih neumne govorice širijo, naj se sramujejo, ker hočejo celo požarno brambo v svojo politično gonjo potegniti. Toliko Greifa in njemu ednakim možakjem v odgovor! — Ptuj, 10. oktobra 1911. — Karl Linhart, urednik „Štajerca.“

Roševa gospoda v Hrastniku se je zopet enkrat grozovito opekla in do kosti blamirala. Kakor znano, nahaja se v Hrastniku prepotrebna nemška šola. Potreba te šole je že s tem dokazana, da ji je vlada v tako hitrem času priznala javnost. Rošeci so od jeze ogenj in zvezlo pljuvali in so letali od Poncija do Pilata. Končno so nahujški občinska zastopa v Dolu in Trbovljah ter krajni šolski svet v Hrastniku, da so se ti proti tej javni nemški šoli pri upravnemu sodišču pritožili. Ali upravno sodišče je to postavno neutemljeno pritožbo zavrnilo in Roševci so za eno blamažo bogatejši. Nemška šola v Hrastniku pa bode cvetela in napredovala, ko se nikdo niti več spominjal ne bode, da je enkrat po Trbovljah pašoval neki Roš.

Na Bregu pri Ptiju otvorili so pred kratkim novo zgrajeno nemško šolo. Kako občutna potreba je bila ta šola, dokazuje dejstvo, da je danes že prenapolnjena in da ji bode treba že v kratkem četrti razred priklopiti. Prebivalstvo v ptujski okolici je jako veselo nad tem uspehom. Za šolovodjo bil je imenovan g. nadučitelj Wankmüller, ki je priznan kot izvrstni šolnik in dolgoletni praktik. Želimo, da bi šola cvetela in napredovala!

V Studencih pri Mariboru so preteklo nedeljo otvorili novo nemško dekliško šolo. Slavnost je bila prav veličastna. Pri uresničenju šole je pomagal nemški „Schulverein“ iz izdatno podporo.

Nova nemška šola. Prihodnjo nedeljo vrši se v Peklu pri Poličnah slavnostna otvoritev nove nemške šole, t. zv. „Roseggerjeve šole“. Šola je prvakom hudi trn v oku, ali prebivalstvo se nove šole iskreno veseli.

Ljudska tombola v Ptiju se je prav imenito obnesla. Ljudstva je bilo dovolj in za šolsko deco določeni čisti dobiček je velik. Prvo tombolo (kolo za 200 K) dobila je neka učenka, drugo (šivalni stroj) neka železničarjeva soproga in tretjo (šunko s podstavkom) neki okoliški posestnik. Ostalih dobitkov je bilo blizu 400.

Zgradba gimnazijskega poslopja v Celju se bode zdaj menda vendar kmalu uresničila. V državnem proračunu za l. 1912 je namreč v ta namen postavljenih 150.000 K. Skrajni čas je, da se ta zgradba prične, kajti staro poslopje ne odgovarja v nobenem oziru tozadivim potrebnim.

Speci voznik povožen. Posestnik Blaž Kačič peljal se je s polnim vozom na cesti proti Debru pri Laškem trgu. Na vozu je zaspal. V spanju je padel na tla in bil povožen. Pri tem je pridobil take težke rane, da je drugi dan v bolnici umrl.

Vlomi in tativine. Posestniku Francu Plevniku v Bojnu pri Brežicah so vlmili tatovi v

omaro in mu ukradli uro, prstan, obleke ter čevlje. — Mlinarju Jos. Stadler v Hrastju pri Brežicah je njegov pomočnik Jože Klančar moke, žitja, otrobov in puško za 100 K ukradel. — V Trbovljah ukradel je delavec Vasil Babek neki gospoj precej perila, krčmarju Ocepel pa obleke in dežnike.

Hrvatske purice. Vkljub temu, da je uvoz prepovedan, pripeljala sta Jaka Poslek in Jože Anderluh iz Hrvatske 150 puric. Pri Rogatcu jim je oblast purice odvzela. Purice bodejo javno razprodane, denar vzame država, trgovca pa se bodeta imela poleg tega še pred kazensko sodnijo zagovarjati.

Utonil je v Drani pri Št. Vidu pri Ptiju vpojeni oberlajtnant L. Mathaus. Nesrečnež, katerega truplo so že našli, zapušča vdovo in 3 nepreskrbljene otroke.

Zaprli so v Ptiju slugo poštnega urada Antona Strasser zaradi poneverjenja pisem v službi.

Nesrečno streljanje. V Ravnah pri Šoštanju hotel je neki 16 letni fantič na čast godu svojega očeta z možnarjem streljati. Možnar pa se je razpočil. Odtrgal je nesrečnemu fantu desno roko do komolca, na levu pa dva prsta. Tudi oko mu je poškodovalo. Da bi se vendar to grdo razvado streljanja enkrat odpavilo!

Belega vrabca z rdečimi očmi so opazili v bližini gostilne „grüne Wiese“ pri Celju. Pač redka prikazen!

Brezsrečna hčerka. Sodniji naznani so hčerko 81 letnega posestnika Andreja Kolar v Škofjovici. Nesrečnega očeta so našli bolanega v ranah in umazanosti. Hčerka je očeta trpinčila in pretepavala.

Neprevidnost. Učencu trgovcev Kosteinsk in Schusheck v Brežicah padla je goreča svečnilka iz rok. Nastal je takoj ogenj, ki je za 18.000 K blaga uničil. Požarniki so ogenj komaj na goreče poslopje omejili.

Umor. Na cesti iz Slov. Bistrice v sv. Martin počakal je viničar Franc Rolo čevljarija Matijo Verbek in ga je iz maščevanja s sekiro ubil. Morilec, ki ima 4 nepreskrbljenih otrok, je že v zaporu.

Vlomili so neznani tatovi v trgovino Mayer v Pobrežju pri Mariboru. Pokradli so 70 kil sladkorja, 24 kil soli in 6 kil žajfe. Škode je za 160 kron.

Pri mašini odtrgal je mizarju Terstenjak v Mariboru 4 prste desne roke.

Cena žetev. Neki Vodušek pokradel je v goricah posestnika Perkovitsch v Rogaški Slavini mnogo grozdja, ter orehov in je vse to počedno nizki ceni v Negavi prodajal. Dali so ga pod ključ.

Oj ti presnete babe! Delavčeva žena Frančiška Kops v Vegrinu, katere mož živi v Ameriki in ji je vedno dovolj denarja pošiljal, počnula je z rudarjem Markom Majcen. Zaljubljena babnica zapušča 2 nepreskrbljena otroka. Majcena zasledujejo tudi zaradi vloma.

Postopac. V Rogatcu so zaprli Viktorja Anderluha, ki je v raznih krajih kradel in postopac hotel čez hrvaško mejo pobegniti.

Uboj. Skoraj nedorasli fantje v Bišu v Slovgor. so napadli posestnika Franca Munda s polneni in ga tako hudo pretepli, da je umrl. Mlade ubijalce Martina Majerič, Johana Firpas, Johana in Jakoba Kranjca so že zaprli. Čudno

da se ravno v najbolj klerikalnih krajih največ ubojev zgodi!

Tez stopnice padel je pri Majdiču v Sp. Hotinjah uslužbeni delavec Carara in obležal s smrtnonevarnimi ranami.

Nezgoda. V Trbovljah je pri sekjanju dryrudarju Alojzu Prelogeru odskočila sekira in zadevala v bližini stojecega rudarja Karla Vodnik tako hudo v levo roko, da ga je težko ranila in so ga morali v bolnišnico odpeljati.

Rudarska nesreča. V Hrastniku padel je rudarju Antonu Ferce „štempel“ na nogo in mu je zlomil.

Trboveljski „ajmoht“ ima zopet svoj škandalček. Pavla Letnik, hčerka jako pobožnih starešev, ukradla je namreč svojemu možu hranilno knjižico; potem se je odpeljala s svojim ljubčekom Traminšek v Ljubljano in vzela iz hranilnice 1000 K. Končno se je čedni parček odpeljal v tajino. Oj ti trboveljska pobožnost!

Zverine. Posestnik Franc Lokošek v Dobru mora biti radi težke rane na nogi v postelji. To so porabile njegova žena in hčerke in se bolnika grozno trpinčile. Polile so ga v postelji z vodo, metale po tleh in pretepavale. Zverinske babe se je sodniji naznani.

V wagon vlomil je v Celju neznanec in ukral del zavoj blaga ter nekaj kož.

Iz Koroškega.

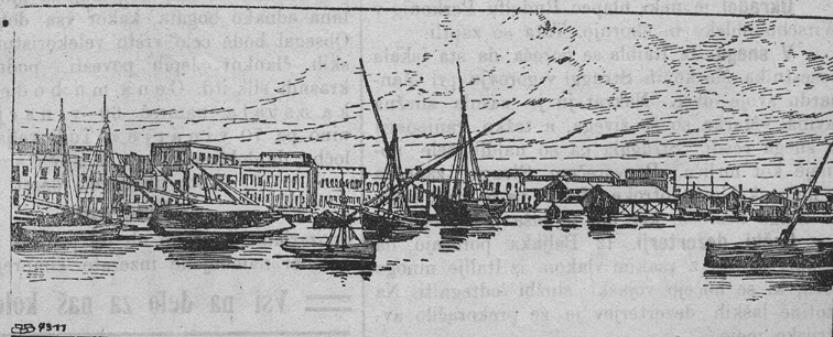
Grafenauer kontumaciran. Preteklo nedeljo imeli so kranjski hujščaki s svojim društvom „Slovenska straža“ v Celovcu neko zborovanje. Udeleženci so se hudo začudili, ker edinega slovensko-klerikalnega poslanca na Koroškem, našega prijatelja Grafenauerja ni bilo navzočega. Nekateri debeli fajmoštri so že šepetal, da je postal Grafenauer nakrat brezverski „liberalec“. Temu nasproti pa bodi sledče pribito: Grafenauer ni „liberalec“ in to tudi ne mara postati, kajti klerikalno preprčanje se dandanes mnogo bolje obrestuje. Ali nekaj drugačega je: Grafenauer ima na svojem posestvu govejo kugo na parkljih in gobcih; pozabil je hleve natanko z žagnano vodo poškropiti in tako se je ta neprijetna bolezen tudi pri njegovi klerikalni govedi razširila. Oblast je tudi „brezverska“ in je govedo našega orglarja kontumacirala. Seveda je bil tudi Grafenauer sam kontumaciran, kajti oblast se ne zanaša na desinfekcijsko moč žagnane vode. Ko bi bil torej Grafenauer na dotednje zborovanje prišel, pa bi se omenjena bolezen prav lahko med pobožnimi klerikalci razširila.

Napredna zmaga. V Prevalju bil je dotednje zasljeni župan g. Leopold Priston zopet za župana izvoljen. Za občinske stavovale so bili izvoljeni gg.: Fr. Lahounig, M. Pausche, A. Hribernig, K. Pogantsch, F. Jurkovič in T. Filipovsky. Črno hujškanje ni nič škodovalo. Čestitamo!

V Svečah v Rožni dolini — tako se nam piše — praznovala je dne 8. oktobra 1911 poldne tamošnja prostovoljna požarna bramba praznik svojega 25 letnega obstoja. Ob tej priložnosti bilo je tudi 5 požarnikov, ki so neprenehoma skozi 25 let člani društva, s častnimi znaki odlikovanih. Ti možejo se gg.: Anton Plautz, Jos. Pack, Peter Kovatschitsch, T. Polanz in Martin Antonitsch. K slavnosti došlo je

Prevesa.

Kakor znano je v celi italijsko-turski vojni najvažnejše vprašanje je, ali bodo Italijci svojo vojsko tudi v Evropo zanesla. Kajti to bi pomenulo hudo vznemirjenje tudi za ostale velevlasti, zlasti za Avstro-Ogrsko. Deloma so to zadevna poročila že prišla. Zlasti se gre tukaj za turško provinco Alabanijo, katere glavno pristanišče je mesto Prevesa. To mesto so Italijani baje že pričeli bombardirati. Naša

Ansicht des Hafens von Prevesa.

slika kaže to važno postojanko, od katere je veliko odvisno, je li bodo vojska tudi našo državo prizadela.

Zobna krēma

KALODONT
Ustna voda 40

